

దోష్ ఆర్ గాడ్ గివెస్ గిఫ్ట్

శ్రీశా

మిస్టర్ చింతా పేవర్ మీద శ్రీశా
 రం చుట్టాడు ఇంకా ఆచైనకలం
 ముందుకుబరగండే చూశాడుచూశాడు
 గ్రామం... లాభంలేక పోయింది. కలం
 కేసి పేవర్ కేసి గుర్రుగా చూశాడు.
 వొక్కమంచి అలోచనన్నా రానందుకు
 కన్ను తాను తిట్టుకోన్నాడు

అతనికి నిమగ్నమైంది కోవంకూడా
 వచ్చింది. అయినా కలం ఏమాత్రం
 తిడరకుండా చూశాడేమో కూర్చుండి
 పోయింది. వినుగల త ఎలాగోయ్ మైడి
 మర్ చింతా! నవనం కావాతోయ్
 కోల్లంబ నెమ్మదిగా అలోచించి మరీ
 లాయాల అంటూ మనసుఅతన్ని మంద
 లించింది మొదట్లో గోలేవటోయ్!
 కోరు మూనుకూర్చో కనుగుకొన్నా
 ము. నమయానికి మైంట్ కూడా సరిగా
 వస్తేసి చూపటంలా ఎలా? ఏం చేయాలి
 ఏమిటా పడిపోయాకు మిస్టర్ చింతా

ఇంకకూ అసలు ఏమయింది ఏమిటంటే
 పున్నట్టుంది చింతాకు కథరాయాలనే
 వెర్రికోరిక కల్గింది అనుకుంటే ఆకోరిక
 దిన్నరు చింతా మనసును పురుగులా
 తొలిచేస్తూంటే యింకాకథరాయకుండ
 రుండలేకపోయాడు. ఆకోరిక అతన్ని
 పున్నచోట పుండసికుండా చేస్తోంది.
 ఆ భాధను నవించి భరించలేక వో
 కంకణుకీయతో కథఅవేదాన్ని రాయడం
 మొదలెట్టాడు కథరాయాలనే కాంక్ష
 అదుపుకో లేకుండా కట్టలు తెంచక

పోతోంటే ఆనాలోచింపగా పదికోస్తే
 అది రాస్తున్నాడు

...భాస్కరు అలోచించాండి పో
 యాడు అలోచించి అలోచించి అవని
 తల వేడెక్కింది. ఎంత అలోచించినా
 అతనికి పరిష్కారమార్గం కన్పించలేదు
 కాఫీకోసం చంటింటికి పో చూశాడు...
 అంతే... కలం మళ్ళీనడన్ బ్రేక్ వేసిన
 ట్టాగిపోయింది. ఎంతగా ప్రయత్నించి
 నా కలం అరంగుకొమ్మేనా ముందుక
 గానలేదు. ఎందుకలా కలం ప్లేక్
 చేస్తోందో చింతాకు ఎంతమాత్రంఅంత
 బట్టలేదు. అసలు భాస్కరు ఎవరు,
 అతను దేన్నిగురించి అంతగా అలోచి
 స్తూ కూర్చున్నాడు యిలాంటివాటిని
 గురించితనను ఎంతమాత్రంఅలోచించ
 లేదు ఎన్నోకథలు నవలలు చదివిన పరి
 త్తానంతో తోచినట్టు రాస్తున్నాడు

ఫ్ అంటూ ఆ పేవరుని వుండలా
 నలిపి అవతల గిరాబేళాడు మరోపేవ
 రుమీద రాయడం మొదలెట్టాడు అదీ
 నచ్చక దాన్నికూడా నలిపి పారేళాడు
 కానేవటికీ గదినిండా వేవరుచుట్టలే
 కలం కాగితాలు తీసికొని రాయడం
 మొదలెడితే కథ దానడటదే వొస్తుం
 దని ఎవరోచెప్పగా విన్నాడు. అలాఅనే
 ప్రారంభించాడుకూడాను. కానీ కలం
 ముందుకు నడవడం లేదెందుచేతనో
 ఆసలు యీ కథలురానే వాళ్ళందరూ
 ఎలారాస్తారో అనుకొన్నాడు వాళ్ళలా

తనకథ రాయలేక పోకున్నందుకు పో
 ప్రక్క వెలసి, పో ప్రక్క బాధ అవని
 మనసుకుచిందర వందర చేస్తూన్నై తనో
 పెద్ద రచయితై పోయినట్టు అనకు
 నన్నానాలు అరుగుతున్నట్టు వోకల
 వొస్తానని మారాంచేసింది... యిప్పుడిది
 నమయంకాదు- అనక నేనే పిలుస్తాలే
 అప్పుడొద్దుగాని అనిదాన్ని పంపించేసి
 కలాన్ని నుదుట నానించుకోని యింటి
 కన్నుకేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు- కా
 నేవటిగాని గుర్తు రాలేదు తను ప్లాట్
 తేకుండా కథ రాస్తున్నట్టు- తన మతి
 మరుపుకు మిగులు చింతా నమ్మకొన్నా
 డు- ఆ వెంటనే గట్టిగాతిట్టుకొన్నాడు

కథకు ప్లాట్లులా వేయాలా అన్నది
 పో పెద్ద నమస్కయి కూర్చుంది. అతో
 చిన్న అదే వొస్తుందని బుర్రచేదెక్కి
 లా అలోచించాడు- అన్నీచెప్త అతో
 చనలే తప్ప వొక్కటన్నా పనికొచ్చే
 అలోచన రాలేదు- కలంలో సగానిక
 పైగా యింకా అయిపోయింది- అతో
 చించి అలోచించి బుర్ర పొక్కింది-
 అయినాకూడా తెల్ల కాగితం మీదోక్క
 అక్షరం వం న్నా వెట్టలేకపోయాడు
 అదే అతల బెంగనూడా- ఏచేసాం
 మరి- మానవుడు అనుకోన్న పనేసికృత
 కృత్యుడై వున్నత శిఖరాల్ని తేరు
 కోవాలంటే ఎన్నో కష్టాల్ని ఎదుర్కో

[తరువాయి 16వ పుటలో]

దీన్ని కథ ఆటూ తెల్పించా యిక దయ మొయ్య

వటూ బోల్లు ఆ కృ గ్య ఏ డా డు కోన్ని సొండ్లతోనే ఆశ్చర్యం ముడి తెరుకొన్నాడు వెంటనే నచ్చేకొడు. వట్టూని ఆశ్చర్యపోతూ చూశాడు చింతా

ఎందుకలా నవ్వుతావ్ పిచ్చాడిలా కొంచెం కొంచంగా అడిగాడు చింతా

నీకూడాంం పిచ్చి పట్టించా అని పిచ్చా!

అవునూ మిస్టర్ చింతా! నీకు తెలిదేమో యిదో పెద్దజబ్బు యీ అంటు జాడ్యంనీకూ సంక్రమించిందన్న మాట నీ వరక చూస్తోంటే జబ్బుబాగానే ముడిరి ఫోయినట్టు కన్నడతోంది నీ శీవిధంగా నా సాను తిని మాపాతో నాకు తెలిడం లేదురా అన్నాడు వటూ చెంపకు చేయాచ్చి బోల్లు బాలి పడ్డా

ఏమిటా నువ్వనేది?

అబ్బే! నేనేమీ అంటలేదు సరే కానీ కథ రూపంగా నీ వ్యధనేమన్నా వెళ్ళబోసుకొంటున్నావా? ఐ మీన్... తీరిగ్గారాస్తే వోనవలవుతుంది ఏవంటావ్?

నీ తలకాయంటాను ఈడియట్ ఏమిటా నీకాకిగోల అంతపుక్రోషం వోర్యలేనితవం ఎందుకు? చేతకాని బాక్సు వొకళ్ళకుబడి యిలాగే వదుస్తారు. వొట్టిజెలసీ నీకుముఖం చిట్టించి విసుగ్గా అన్నాడు చింతా బోల్లు చిరాకు పడిపోతు

వ్వు! తెల్లని కాగితాలు... కథా కథా అంటూ జేస్తున్నావ్. యింతకూ కథేమిటి

మొహం

అయితేసరే. పీ మొహాన్ని ఆనక తీరిగ్గా పరిశీలిస్తాను. అలాగేళ్ళి కాఫీతాగొద్దావద అంటూ పట్టూ చింతా చేయుచుకొని లాగాడు.

తనరచనా వ్యాసంగానికి పానకంతో పుకకలా ఆద్గవడిన పట్టూ నే ఆమాంశం మొగేద్దామన్న కోవ చెప్పించి చింతాకు. ఆకోపాన్నంతా మింగేసి పట్టూతో కల్పి వెళ్ళాడు కాఫీతాగొచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డ చింతా మళ్ళీ పుంహోలో కాల్తో తెలిపోడం మొదలెట్టాడు పట్టూ పట్టువోదలని వ్రకమార్కుడి లా వలోసారి చింతాను యీలో కంతోకి తెళ్ళిండుకు ప్రయత్నించి విఫలమనోరథుడై మరీ పట్టుపట్టక మరీ మంకుపట్టుపడితే ఈతథం చింతా తన గూబనుసంయ్ మన్నించక మానడని సంశయించి అతని మాన అతన్నొదిలి మిస్టర్ పట్టూ యీల చేసుకొంటూ బయటపడ్డాడు వటూ బయటికెళ్ళిపోడం చింతా గమనించనేలేదు.

చింతాఅలా చెంపకు చేయిచేట్టి ఆలోచిస్తూ-చిస్తూండగా చివరకు ఓమెరుపులాంటి అ యి డి యతా దే తటించి చింతాకు. మెరుపులాం అయిడియాతో అతనికళ్ళు వకు క్కుమన్నాయి, అంతోషంతో ఎగిరి గం తెయబోయాడు కానీ తా సుకూర్చుంది కుర్చీలో అన్నవిషయం గుర్తొచ్చి అప్రయత్నాన్ని అప్పటికి విరమించుకొన్నాడు అ తా చేస్తే జరిగే ప్రమాదాన్ని పూ హించుకొని, వొచ్చిన అయిడియా ను పేపర్ మీద పెట్టాలి ఎట్లా? పాపం చింతాకు మళ్ళీ మరోసమస్య ఎదురైంది. చింతాకు చచ్చేటంత మతిమరుపు అనక మళ్ళీయి

ప్పుచ్చిన బంగారంలాంటి అలో చనలను మర్చిపోయ్యేవమాదం ఎంలై సావుంది అదేఅతని భయంకూడ మనసులో మదిలే భావాల్ని కాగితంమీద వెళ్ళేయడంకూడ కావాల కాబోలుఅనుకొన్నాడు కథసెలా అయినా సరే రాసి తీరాలి అన్న తాపత్రయంతో చాలా సేపు అలాగే తంటాలు పడ్డాడు. చేసే ప్రయత్న మంతా బెడిసికొడుతోందేకానీ సఫలం కావడంలేదు చింతాకు ఎబారాయాలో కొరుకుడుపడకదీయే సరికి కథరాయలేనే మోసన్న బెంగమరీ ఎక్కువైంది.

కథరాయాలంటే ఎదురుగా జరిగే సంఘటనలకు స్పందించే హృదయం వుండాలి అంతేకాదు. హృదయ స్పందనల్ని మాటలరూపంలో బయటికి వ్యక్తం చేయగల్గే నేర్పు కూడా పంతో అవసరం అందుకే నాన్వహికురుతే కావ్యం అన్నారు తను చదువుతోన్న కాలేజీలో తెలుగు తెక్కరర్ చెప్పినమాటలు గుర్తొచ్చినై. అదంతా అయోమయం అస్పించి అప్పటికి తనరచన వ్యాసంగాన్ని ఆపేశాడు సాయంత్రం కావడంతో కాసేపలా పార్కులో కూర్చొని చల్లగాలి వోయిని అనుభవించి ఫ్రెష్మెండ్తో రూమ్కొచ్చాడు, మళ్ళీ చింతా నూతనోత్సాహంతో కథను రాయడం మొదలెట్టాడు బుర్రబాగా పడునేక్కినటుంది. చింతా బుర్రబాగా పట్టేయడం మొదలెటి మంచి మంచి అయిడియాలు రావడం మొదలెట్టినై యింకేం పట్టరాని సంతోషంతో ఆ అలోచనలన్నింటిని ఎలాగో వోలాగ తిప్పలుబడి కాగితం మీదకెక్కించాడు. [నశేషం]

దోష్ ఆర్ గాడ్ గివెస్ గిఫ్ట్

-శ్రీశా

[గతనం చిక తరువాయి]

రాయడం పూర్తిచేసి తలసైకెత్తాడు మిగ్గర్ చింతాశృప్తిగా ఎదురుగావున్న పట్టానిచూసి చింతా అశ్చర్యపోయాడు టైమ్ చూసుకోవాండు రా త్రిప్పడైంది.

నిన్ను తగలెయ్యాలన్నదొచ్చావురా చాలా సేవయిందితే, నీ కథారాజం పూర్తై నట్టేనా?

అయినటే సంతోషంగా పేవర్స్ కేసి చూశాడు.

ఏదీ విన్నించు చూద్దాం నువ్వు నవ్వవుకదా

నీకు మల్లే కథలు రాయడం రాకపోగా పెద్దవని అనవ్వుట కూడా ఎందుకు, త్వరగాచదువు నాకు సిద్దాస్తోంది అంటూ ఆవలించాడు పట్టా.

అప్పుడే అవలించతా నువ్వు తయారయ్యావూ... సిద్దతో జోగుతూ సిగ్ర మొహంతో నువ్వే వింటావుకానీ హాయిగా వెళ్ళి వడుకో చిట్టకండి

తడులేవోయ్ నిన్ను మరి అంతఘోరంగా అవమానిస్తానటా మైడియర్ పూల్ మర్చానువో చిన్న డవుట్...

పటన్ చింతాకు బిగ్గెత్తుకోచ్చింది నోరుమూసుకొని వింటేవిను తేకపోతే దయచెయ్యి మధ్యలో అడ్డదిడ్డంగా మాట్లాడితే నాకు మందుకోస్తుంది అ

మరేం తయరడకు బ్రదర్ యిది వేసవికాలమేగా అయిస్ బాగానే దిండు కుతుంది, కావాలంటే...

పశ్యబిగువున వచ్చే నవ్వుచూసకొని ముఖాన్ని సీరియస్ గా పెట్టి సంతోషించాంతే తెలివితే అన్నాడు చింతా. పేవర్స్ ని తేతుల్లో తీసుకొని కథను చదవడం మొదలెట్టాడు.

...లవ్వర్ కోసం ఎంతసేపట్నుంచో ఎదురుతెన్నులు చూస్తోన్న కిటా లేమీదా మనసు సీల్పతేక వేగిపోతోన్న హ్యారనుతో నియమింపద అలగి విసుగ్గా సోఫాలో కూలబడ్డది ఎదురుగా టెయిల్ మీద గాలి సీతిగం గు టెటర్ రెపరెప లాడుతోంది. మునుతోశీయని కోర్కె యిస్తు తేగులాటి కేల్లాంటి ఆ ఎర్రనీ పేదీములు విడి విడనట్టు అలవోకగా నవ్వి, వొంగి లబరుని అందుకొని, తనవయస్వంతో తన గుండెల కడుముకొంది...

స్టాపిట్ చదువుతోన్న చింతా వులికికొ పడ్డాడు.

పమిటా అంత బాధపడిపోతున్నావ్ పట్టా వ్రవ్వింపాడు

పట్టం తేదీ

చిన్ని నాంతునా! ఎందుకొచ్చిన తిప్పలు చెప్ప చెప్పి దేనికి కొరగాని రావలు కాసి పేవర్సువలా వేస్తు తేస్తావెందుకు? నీ మూలంగా వున్న కాల పాపుచాళ్ళ వంతమంది బాగుపడాలో! యీ తేకకా

నేడాను నిన్నెవరూ అధురించనుకతేదీ నిన్ను ఎవరూ యిలాంటి బోడి పలహాల నిమ్మనలేదే

వో... కోపమొచ్చిపట్టుండే! నున్న మాటంటే ఎవగిచ్చా వులుకేం ఘోరించు నాకేం అంటూ బదులిచ్చిపోతోన్న పట్టాని చెయ్యిపట్టుకొని ఆపేడు పట్టా! నువ్వలా అంటూ భావ్యం కాదురా

.....

రేయ్! కచ్చిలా అవమానించడం నీకు స్వాయమేకట్రా!

నన్నిలా నిర్భంధించడింతో నీ వుద్దేశ్యం ఏమిటి? భగవాన్! అనుకొని అపద నువ్వే నాకింకా దిక్కు

అంత బాధగావుందా పట్టా నాకద విసేందుకు, యిది నువ్వనుకోనే స్టోరి కాదురా

బుర్లుచెప్పక వూరికళగోడలే చెప్పాయట నువ్వుపుట్టంగానే పరిశుభిస్తుంది నీకింకా యీ విషయం తోలియలేమో చింతా! అన్నం పుడికిందో లేదో చూట్టానికీ వొక్క మెతుకు పట్టుకు చూస్తే తెలియా? నువ్వేకాదు, నిన్నే అనడంలేదు అతప్ప నీదికాదు అనలు యూరో అల్లో చాలామంది రచయితలు చీమింపుట్టలా తొంగి పోతున్నారు.

పట్టా! లెక్కర్ దంచడం చూస్తే నీ అబ్రిప్రాయమేమిటో నూటిగా

(తరువాయి 16వ పేజీలో)

పోజ్ ఆర్ గాడ్ గివెస్ గిఫ్స్

[1వ పుట నుండి]

అప్పుడు యే తా చెప్పి నీవెట్టి భిషాయం ఎలాంటిదై నా నే బాధనొచ్చి.

వట్టూ చింతా ముఖంలోకి చూశాడు తర్వాత నవ్వి నువ్వు కాసినకథ బాగు నచ్చలేదు అన్నాడు వొక్కమాటతో.

వట్టూ అలా అంటాడని తెలుసు చింతాకు కాసినవట్టూకి ఏకాదశాంశంగా నచ్చలేదో తెలుసుకోవాలని పించింది. తనంత కష్టపడి రాసిన కథను వట్టూ వొక్కముక్కతో బాగోలేదంటూ తీసిపోయేదంటూ తాకు కోంచెంబాధపిపించింది.

తీసుకుని? అడిగాడు చింతా

చింతా! యీ కథని నువ్వెంతక్రమ పడి బాకావో బాకు తెలుసు. కానీ నువ్వు రాసిన కథని గురుంచి వొక్కసారి ఆలోచించు ఏం బాకావో తెలుస్తుంది. అయినా యిప్పుడు కావాలింటి యిలాంటి కథలేనంటావా?

చింతా ఏమీ మాట్లాడలేదు

నువ్వే కాదు చాలామంది తనెందుకు కథ రాస్తున్నాడో తెలికుండా కూడా కథలు రాస్తున్నారు. యిదంతా చూస్తూంటే పులిని చూసి నక్క వాత తెట్టుకున్నట్టుగా వుంటుంది. అనలుకథ రాయడంలో నీ వుద్దేశ్యం ఏమిటి?

యింకేం బావాలి వట్టూ! నీ దృష్టిలో కథల్లో ప్రేమ ఏమంత ముఖ్యం కాదంటావో? ప్రేమంటే నీకింత చిన్న చూడెందుకో నాకు తెలియడంలేదు.

వట్టూన చ్చాడు గురూ! నామాటల్ని నువ్వు కచ్చగా అర్థం చేసుకున్నావు ప్రేమకు యీ ప్రపంచంలో నిలువలేదని

నేనవడంలేదు. అయితే ప్రేమను గురుంచిన కథలు మనం ఎన్నో చదివాం. విన్నాం పురాణాల్లో, యితరసాహిత్యంలో చరిత్రలో. ఎక్కడచూసిన ప్రేమకథలే రుట్టి కృష్ణుడితో లేచిపోయిందని దేవదాసు అను ప్రేమించిన పౌర్వతి కోసం ప్రాణాలిచ్చాడు

పాజివ్ ప్రేమచిహ్నంగా కాజ్ మహల్ కట్టించాడు

అలాగే లైలామజ్నూ, రోమియో జూలియట్, యిలా చెప్పకుపోతే ఎన్నో కథలు, మరెన్నో గాథలు అయితే అందరూ చెప్పిందే చర్చితా చరణంగా నువ్వెందుకు చెప్పాలంటాను ప్రేమ తప్పితే మరేక ధాన్యమే లేదా?

అల్ రైట్! అనలుకథ ఎలావుందాలని నీ అభిప్రాయం!

నా అభిప్రాయంతో నువ్వు ఏకీకరించవులే

ఫర్వాలేదులే చెప్ప

రచయిత ఏ రచన చేసినప్పటికీ ఏదో వొక సాంఘిక ప్రయోజనాని సాధించాలనేది నా వుద్దేశ్యం. యీసాటి ఫర్స్టికల్లో కావాలింటి ప్రేమ కథలేనంటావా?

అదేమిటా వట్టూ అలా అంటావు యిప్పుడు ప్రతికల్లో పుంబాను పుంబాలుగా సొస్తోన్న కథలు, నవలలూ అన్నీ ప్రేమలు క్యాగాలు వున్న వేక దా ప్రజలు, ప్రతికలు ఎలాంటి వెర్రెటీ కథల్ని అధిస్తారో అకథల్నేగా మనం రాయాలింటి.

చింతా! బాధం లేదురా, నీకు శలగుమ్మడి కాయంత పెరిగితడి కాని బుర్రతో వున్న మెదడు అవగించితో అరవయ్యె వంలై నా పెరగలేదు. ప్రతికలు ప్రజలు అధరించనంతమాత్రాన ప్రయోజనం వున్న రచన విలువ ఎన్నటికీ కగ్గుదు

దానివిలువ దానికెప్పుడు వుంటూనే వుంటుంది. ప్రజల ఆభిరుచుల్ని మార్చగలే కత్తి రచయితతో వుండాలి మరి అప్పుడే వాడు రచయితని పించుకుంటాడు చదువుకొన్న వాళ్ళు ఎవరూ యీ చచ్చు ప్రతికల్ని చదవడం లేదు కాలక్షేపంకోసం వంటచేసే అడవి వాళ్ళు మాత్రమే చదువుకున్నాడు నీలాంటి వాళ్ళు రచనలు చేయాల్సింది చైతన్యాన్ని కాంక్షించే యువతరంకోసం

అంటే యువకులు ప్రేమకథలు చదవరకా నీ అభిప్రాయం?

చదవరని కాదోయ్ నేనంటూంటూ యిప్పుడు మన క్యావాలిందిరా వాల్సింది యీ చచ్చు ప్రేమకథలు కాదంటున్నాను ఏదీ ప్రేమానుష్టి ప్రేమకథలు కావడం మేలేయే కలల్లో వివారిం చదవం పూహిగానాలు దేయడం వొడిలి పెట్టు నిజజీవితంలోకి రా నిజాల్ని చేసులాంటి కఠిన నత్యాల్ని గ్రహించడం నేర్చుకోమనం నిత్యం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల్ని కథావస్తువులుగా తీసుకో వాటికి సరైన పరిష్కార మార్గాల్ని చూపించు అప్పుడు నీ కథలకు నిజమైన ప్రయోజనం కలుగుతుంది.

అసలు నువ్వెప్పుడ యీసా మనమట్టూ వున్న సమస్యల్ని గూర్చి వొక్కసారన్నా ఆలోచించా? జీవితపోరాటంలో ఎన్నో సమస్యల్ని ఎదుర్కొంటున్న మనం అన్ని మరచిపోయి పూహిలో కాల్లో వివారిస్తూ బలగాకు స్వస్మాల్లో తేలిపోతూ ప్రేమ అంటూ అందని ఎండమావులకోసం పరుగెత్తడం ఎంత తెలివితక్కువ!

కథలు చదివి హాయిగా తేల్లగ్గా నవ్వేసే రోజులు ఎన్నడో పోయి యిప్పుడు రావల్సిన కథలు సంఘాన్ని

[తరువాతి 19వ పుటలో]

ఆధ్యాపకుల సమ్మె

[3వ పుట నుండి]

కలిగి చే విషయమున్నూ కాదు. అటువంటిప్పుడు ఆధ్యాపకులు ఎవ్వరికీ దిగవలసిన స్థితులు కల్పించకుండా జాగ్రత్త పడవలసినాధ్యత ప్రభుత్వానికున్నది

ఇప్పటికే తక్కిన విశ్వవిద్యాలయాలూ తెరిచారు. ఆంధ్రప్రాంత విశ్వవిద్యాలయ కళాశాలలో ఇంకా పరీక్షలు జరుగకపోవడంతో యితర విశ్వవిద్యాలయాలలో విద్యార్థులు తుంపరము జేరే అవకాశాన్ని ఎల్లాగూకోల్పోయాడు ఈ సమ్మె ఇంకా కొనసాగుతే అమూల్యమైన ఒకవిద్యాపంపత్సరాన్ని పూర్తిగా విద్యార్థులు నష్టపోక తప్పదు ఈ విషయపరిణామాల ప్రభావం విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులపై నకూడా పడక తప్పదు

ఇక నైనా ప్రభుత్వం కదలివచ్చి ఆధ్యాపకుల సమ్మెను మైన కోరికలు అంగీకరించి సమ్మె తీసివేయమే విరమింపబడేట్లు చూడడం అవసరం. ఆధ్యాపకులు కూడా, విద్యా సంవత్సరం నష్టం కలుగనిరీతిని, తన పట్టుదలను సాధ్యమైతే అవసరకు సడలించుకుని ఒక అంగీకారాన్ని ప్రభుత్వంతో కుదుర్చుకోవడం అవసరము.

ప్రకటన

మహారాజశ్రీ మధిర

డి. మునసబు కోర్టులో

O. S. 51/73

తక్కువ పాటి రాధాకృష్ణమూర్తి

-వాది

V S

కొన్నెర గంగయ్య

-ప్రతివాది

నదరు కేసులో నోటుదావాలో ప్రతివాది ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలియక ప్రతివాది కోర్టును సందర్శించి 24-7-72 తేదీకి వాయిదా వేసి ఉన్నాడు ఆరోజు ప్రతివాది కోర్టును సందర్శించి మరేవికీలు కొనవచ్చును లేనట్లు తెలిపాడని ఆరోజు మండు ఉత్తరువులు జారీ చేయబడును

కొండపల్లి కమలాకర రావు

వాది ఎడ్వకేటు

ప్రకటన

మహారాజశ్రీ గన్నవరం

డి. మునసబు కోర్టులో

O. S. 247/72

సూరపనేని వెంకటేశ్వర రావు

-వాది

సూరపనేని సుబ్బాగావు

-ప్రతివాది

యీ సెంటరు ప్రతివాది వాదిపేర డి 22-7-69వ తేదీకి వ్రాసియిచ్చిన ప్రానోటు ద్వారా అసలు సాయదాదు రు. 400 00లు రాబట్టుకొనుటకు వాది యీ దావాను దాఖలు చేసియున్నాడు 1972 దావాలో ప్రతివాదులు దావా సమన్లు యొన్ని సర్కారయములు చేసిననూ సమన్లు చూచుకోకండా Avoid చేయుచున్నందున పబ్లికేషన్ ద్వారా డి 25-7-72వ తేదీకి వాయిదా వేసినారు వాయిదాలో ఆ పగలు 11 గంటలకు నదరు కోర్టు వారేయెదుట హాజరై ఆక్షేపణలు తెలుపుకోవలెను లేనియెడల పరోక్షమందు విమర్శించి తీర్మానించ

బడునని ప్రతివాదికి యిందుమూలంగా తెలియవచ్చడమైనది

యమ్. హనుమంత రావు చౌదరి
ఎడ్వకేటు

దోస్ ఆర్ గాడ్ గివెస్ గిఫ్ట్స్

[16వ పుట నుండి]

మేల్కొలిపేవిగా వుండాలి నువ్వు ప్రాసిన కథను పాకకుడు వోగంటపేట్ట చేసి చదివితే తర్వాత కనీసం ఆ కథ గురించి అయిదు నిమిషాలపాటన్నా ఆలోచించ గలగాలి. అలా ఆలోచనలు చేసేకత్తి నీకథ కుండాలి అప్పుడే నీకథ నిజమైత ప్రయోజనాన్ని పొందినట్టు.

ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఏమీ తెలికట్టు తిరిగే పట్టా యిన్ని విషయాలు చెప్తూంటే చింతా ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరచి కొని వింటూ కూర్చుండి పోయాడు.

ఏవో అవాకులు, చవాకులు రాసేసి నేనూ రచయిత నైపోయాక శ్రో అనుకోడం కాక నెమలియొకళ్ళి పెట్టుకున్నట్టే వుంటుంది చిత్రలేఖను చదివితో, స్వప్నం లాగానే తననలు చేయడంకూడా వోకే Those are good given gifts చేవుకు ఆ చక్కటి పతాన్ని ఏకొద్దిమందికో యిస్తాడు యిదన్నా వోప్పుకుంటావా!

నిజమేరా పట్టా! అందుకే ఎంతో మది కథలు వ్రాస్తొన్నా తారల్లో వం ద్రుళ్ళా ఏకొద్దిమందో పేరు సంపాదించుకొని కీర్తి శేషుల్లా నిలిచిపోయారు. తెలికవద్ద మనసులో లేచాడు చింతా.

పట్టా! కడుపులో ఎలకలు గొడవ చేస్తున్నై సాపాటు పూర్తి చేసుకోవడాక రా అన్నాడు చింతా.

వోకే మైడియర్ చింతా ★